

Vredništvo:

na Travniki št. 277. I. sadr. (ono
sdrži tudi za razpoložanje lista).

Prejemajo se za plačilo vsakršna
oznanila tudi v neslovenskem jeziku.

Plača se za vsako natisno vrsto
sred, če ne oznanila samo enkrat na
dnevno, če dvakrat, 8 sred., če trikrat,
16 s. v. s. — Povrh tega se vsak
krat 30 s. za štampolj.

za domače, slovenske in občne potrebe.

V Gorici, v petek 9. oktobra 1868.

Izhaja vsak petek.

Velja po pošti pošiljana za celo leto
3 gold., za pol leta 1 gold. 60 s., za
četrt leta 30 s. Kdor sam po-
slija, plača za celo leto samo 2 g. 50
s., za 1/2 l. 1 g. 30 s., za četrt l. 70 s.

Narodna pisma in ročnarije naj
se pošiljajo vredništva.

Povzorni listi se prodajajo v Gorici
v bukvarnici v. Suhar-jevi na Travniki
po 3 soldov.

Tabor

pri Šempasau

dne 18. oktobra 1868.

Tabore, narodne tabore napravite po celi Sloveniji in glasno povejte svetu, ki se zdaj noče verovati, da je vam zares in živo mar za narodnost našo in za narodne pravice. Izrecite pod milim nebom, da hočete ostati Slovenci, in da hočete narodno napredovati v vsem, kar je dobro in lepo!

To nam priporočajo dan za dnevom naši časopi si in rodoljubi

Ker so naši bratje, štajerski Slovenci, že dva taborna imeli, in se jih je v Ljutomeru 7000 in v Žavcu 15.000 zbralo, sklenili so nekteri Slovenci goriške gube, sklicati tudi Vas v slovenski tabor na Goriškem. V ta namen je 7. septembra t. l. lepa množica županov in podžupanov izvolila v Gorici odbor 25 domoljubov, da napravijo tabor v Šempasau pri Špacapanu. 14. septembra pa je ta odbor odločil,

da ima Tabor biti

18. oktobra t. l. ter začeti se ob 2 urah popoldan, in ta odbor Vam predlaga v pretresovanju z ozirom na sklepe poprojsne seje 7. septembra te točke:

Tabor zahteva: 1. Naj se zedinijo vsi Slovenci v eno kronovino z enim samim deželnim zborom. — 2. a. V vseh šolah na Slovenskem naj se podučuje v slovenskem jeziku, in to naj se precej začne ali vsaj v enem letu. — b. V Ljubljani naj se ustanovi visoka pravna šola; — 3. Naj se uraduje na Slovenskem po vseh uradnih slovenski in to brez odloga. — 4. V ta namen naj se podeli javne službe le domačinom, katerih je veliko število tudi zunaj slovenskih krajev. Tabor želi: 5. Naj se uraduje v škofijskih in sploh cerkvenih uradih po slovenski. — 6. Naj se napravijo nekatere glavne šole na slovenskem Goriškem, in naj se jim pridruži naj potrebni poduk v kmetijstvu.

Slovenci!

Vsa ta vprašanja so preimona in sveta dolžnost nam je. potezati se za narodnost našo, za napredek v omiki, za svobodo in edinost, kajti drugače ne moremo našega naroda oteti velikih nevarnosti ali celo propada.

Zherite se tedaj v prav obilnem številu, in kar Vas je gospodarjev ne predaleč bivajočih od Šempasa, pridite vsi, nobeden naj ne ostane doma; tu gre namreč za našo čast in prihodnjo srečo. Priljudno pa nujno vablmo tudi vse Slovence na Goriškem in druge mile nam brate bivajoče po vsi Sloveniji k narodnemu shodu na Primorskem.

Ob enem pa prosimo Vas rodoljube vsacega stana, podpirajte nas na vso moč, da bude tabor lep, reden in vreden dokaz našega moštva!

Bog živi Slovenijo!

Dr. Abram Jožef, dež. poslanec; — Cerin France, župan v Cirkuem; — Doljak Matija, župan v Solkanu; — Grušen Jožef, župan v Nabrežini; — Jeglič Andrej, dež. računar; — Kacafura Miha, župan v Tomiuu; — Kerševani France, župan v Dornbergu; — Klavžar Ernest, dež. uradnik; — Kocijančič Andrej, župan v Podgori; — Kovčič France, župan pri sv. Luciji; — Kumar France, župan v Šempasau; — Dr. Lavrič Karol, odvetnik v Ajdovšči ni; — Lison Ivan, posestnik v Rihenbergu; — Mužič Jožef, župan v Šmartnem; — Nabergoj Ivan, dež. poslanec in posestnik na Proseku; — Nanut Jožef, župan v Št. Andrežu; — Rustja Aton, župan v Skrilah; — Stanič Valentin, starešina v Batah; — Dr. Tonkli Jožef, dež. poslanec in odvetnik v Gorici; — Trampus

Jožef, župan v Kostanjevci; — Valentinčič Jožef, podžupan v Plavch; — Dr. Žigon dež. poslanec in posestnik v Kvickem; — Zinic Jožef, predsednik čitalnice v Skopem; — Znidarčič Andrej, vikar na Pomkvah; — Zucchiatti Fr. župan v Meduni. — *)

Opomba. Kdor se hoče še med tednom oglasiti za govornika, oglašaj naj se pri dr. Lavriču.

Tabor bo 18. t. m., tudi če bo vreme neugodno.

Deželni zbori.

Goriški.

je sklenil sejno dobo pretekli petek 2. t. m. ob 9 uri zvečer. Poslednje 3 seje so bile 1. in 2. oktobra.

Seja 9. 1. okt. ob 6. u. pp. (Glej dnevni red v poprojsnem listu). — Poslanec dr. Deperis je sprožil tole interpellacijo, ki so jo mnogi italijanski in slovenski poslanci podpisali: 1.) Ali bode e. k. vlada, kedar v naši domaci deželi službe podeljuje, naše primorske province še prezirala in pri sodnijskih in upravnih viših uradih še nastavljala nedomače uradnike, kateri niti deželni jezikov ne znajo, niti razmer naše dežele ne poznajo? 2.) Kteri so vzroki javnega interesa, ki vlado silijo, da se zohjam naših ljudi v tem oziru vstavlja; kak namen hoče doseči s tim, da se drži tega tacega ravnanja, ktero srca podložnih od vlade bolj odvrača nego jej pridobiva? — Cesarski komisar odgovori, da to interpellacijo kakor hitro bo mogoče vis. vladi predložil, da pa težko v tej dobi odgovori, ker gre že h koncu.

Nato bere dr. Tonkli tole interpellacijo **) v slovenskem jeziku, ktero so razun dveh nenazočih vsi drugi slovenski poslanci podpisali: 1.) Kaj je visoka vlada storila, ali misli storiti, da se na Goriškem enakopravnost jezikov v ljudskih in srednjih šolah in v uradnih vresničih? 2.) Misli li vlada tiste uradnike v slovenskem delu goriške dežele, ki slovenski ne znajo, odstaviti, tistim pa, kateri slovenski samo govore, pa ne pišejo, čas odločiti, da se je tudi slovenski pisati navadijo, da bodo mogli svojim uradnim dolžnostim tudi v slovenskem jeziku zadostovati? 3.) Ali misli vis. vlada sploh kedar službe podeljuje, sosebno pa pri e. k. apellacijski sodniji v Trstu držati se načela, da samo takim osebam službo podeli, ktere so tudi slovensčine ustmeno in pisмено zmožne. 4.) Misli li visoka vlada poduk v srednjih šolah tako uravnati, da se bodo slovenski učenci v spodnji gimnaziji in spodnji realki po slovenski podučevali? — C. komisar je ohečal, da, ako bo le mogoče, še pred sklepom sejne dobe odgovori (Bar. Pino je govoril po slovenski).

Zdaj se začne razprava tistih zadev, ki so bile na dnevnem redu.

Posl. Candussi poroča o računu deželnega zaloga za II. 1866 in 67; vse se potrdi po odsekovem nasvetu.

Posl. Marušič poroča v imenu odseka za vladine predloge o vladinem predlogu zastran realnih šol.

Dr. Doliak nasvetuje po primernem razlaganju, naj bi se načrt postave zastran realne šole zavrgel in vlada naprosila, da bi podpirala, kar imata naša poslance v državnem zboru sprožiti zastran naprave v štiričnih razredov na realki in gimnaziji v Gorici v obeh narodnih jezikih t. j. zastran naprave realnega gimnazija. Tega nasveta ni nikdo podpiral, dasi bi bili mnogi zadovoljni z realnim gimnazijem; niso hoteli namreč gotovega preuredbenega načrta realkega žrtovati realnemu gimnaziju, o katerem se ne ve, ali bi ga vlada

*) Včeraj je došlo od e. k. okrajnega glavarstva v Gorici uradno dovoljenje za tabor.

**) Glej spodaj.

kot državnega potrdila. — Dr. Pajer spodbija Dollakove razloge. Na to se je prestopilo k branju posameznih §§. Pri §. 5. navetuje dr. Deperis naj bi se sprejel med stranko tečaj, ki se lahko z realno združijo, tudi kupijski. Sprejeto. Vse drugo je obveljalo, kakor je odsek nasvetoval. (Zastran nobene druge zadeve, kar se jih je letos obravnavalo, ni bilo toliko težav in toliko pogojuja med Slovenci in Lahi, ko zastran učenega jezika (§. 9). Pa ne; da bi bilo slo za slovensčino in italijanščino, ampak za nemščino. Kar se tiče narodnih jezikov, so se bili Slovenci in Lahi v odseku z eno samo besedo porazumeli: Učna jezika (v principu) sta italijanski za Labe, slovenski za Slovane. Ali med priučpna in djanjsko njega izpeljavo je velik razloček. Vrtel se je dolg prepir krog tega, ali ima nemščina v viši realki še na dalje ostati kot učni jezik, ali ne; kajti, da jo nemščina v naših okolnostih neobhodno potrebna, o tom so bili vsi poslanci v odseku in zunaj odseka edini; toda Lahi v odseku so trdili, da jo zadošči, da ostane kot zapovedan predmet, Slovenca pa sta dokazovala, da je primerno, da ostane za zdaj (začasno) tudi še kot učni jezik vsaj za nekatere tvarioc. Konca pravde je ta, da se je sklenilo v odseku tako: Imejte vi Lahi svoje čisto italijanske parale, razrede; nam Slovencem pa kuže, obdržati v treh viših razredih nemščino kot učni jezik prestopoma še na dalje, dokler se s postavo kaj drugoga ne sklene. Razlogi, kateri ta sklep podpirajo, so navedeni v M. čovem poročilu, kolikor so namreč za uradno javnost; drugi vzroki izvirajo iz razmer med takajšnjimi Lahi in Slovenci. O teh in njih prihodnjic voč.)

Nadalje poroča d. Pajer v imenu dež. odbora, o dolgu dežele istersko do naše grofije ter nasvetuje; Visoki zbor naj bi sklenil: I. Deželni zalog isterski je dolzan plačati goriškemu deželu zaloga obresti od 10,890 : 62 $\frac{1}{2}$ gld. dolga — kakor za pretekli čas, tako tudi za vrplhodnje. II. Odboru deželnemu bodi naročeno, da isterskemu zboru ta sklep uazna in dolične vzrok razloži ter opomni, da, ako obresti omejenega kapitala ne obeča, je dež. odbor goriški pohlašen, zdajci storiti, kar se mu bode zdelo primerno, da izplačuje kapitala in interesov po sodnijski poti doseže. Brez razgovora sprejeto. —

Četrlič poroča poslanec Gorjup v imenu dež. odbora o preudarku občine Kobariske za l. 1868 ter nasvetuje: Naj bi dež. zbor županstvu Kobaridskemu za zalaganje stroškov za občinske potrebe potrdil doklade na izravne davke in sicer v katastralnih občinah Kobaridu 228 od sto, v Suzidu 223%, v Svini 183%. Potrjeno. Dovolilo se je dalje županstvu Veliki-Repenskemu, da sine v katastralni občini Voglje 88% doklade na vse izravne davke za l. 1868. Potrdila se je prodaja zemljišča Groblje (kupil Komel) v Solkanu; dež. odbor ima skrbeti da ta sklep cesar potrdi.

Poslednjic se je odobril predlog deželnega odbora zastran nekterih prodanih deželnih zemljišč in zastran oskrbovanja prvomejaluoga zaloga.

Interpellacija

dr. Toakli-a in tovaršev v seji 9. gorišk. zbora 1. okt. l. zastran ravnopravnosti slov. jezika v uradih in šolah.

Že občini pravnici red l. 1781 zapoveduje v §. 13, da obe stranki, kakor tudi njuna pravna zastopnika se imajo v svojih govorih posluževati jezika v deželi navadnega; k temu se je bila izdala najviša odločba 27. aprila 1835 št. 109, vsled ktere imajo dolžnost stranke vsem pismom, ki niso pisana v tistem izmed deželnih jezikov, ki se rabi v sodnji, in ki se ima rabiti v prepisnih ali neprepisnih rečeh, prilagati poverjene prevode v deželni jezik, ki se rabi v sodnji.

Nadalje veleva §. 165 obč. pravd. reda, da se imajo povedbe svedokov ali prič, kolikor je mogoče, z njihovimi lastnimi besedami zapisavati in vsakemu po kouchanih povedbah podati, da jih sam prebere, ali pa naj se mu preberejo, da se jim potem podpiše; in sledeci §. 166 obč. p. r., da če boče priča med branjem svoje povedbe nekoliko premoniti, ali ji kaj pristaviti, se ima to na koncu ravno z njenimi lastnimi besedami zaznamovati.

Nadalje veleva §. 123 kazenskega pravd. reda leta 1853, da se sme svedok ali priča, ki ne zna sodnij-

skega jezika, le takrat izpraševati brez tolmača, kedar znata preiskovalni sodnik in zapisovalec zadatno tisti jezik, kterega govori priča. V tem primerljiji mora se priložiti spisom poverjen prepis zapisnika v sodnem jeziku.

Razen tega primerljija mora se pa k izpraševanju poklicati zapriščeni tolmač, in vsako vprašanje in vsak odgovor se mora tako v jeziku, v kterem se izprašuje svedok, kakor tudi v prevodu v sodni jezik v zapisnik postavljati.

Enako veleva §. 184 ročenega kaz. reda, da je treba, kedar ne zna obdolženec sodnega jezika, ako se vzame zraven tolmač, najpred vprašanje v sodnijskem jeziku in precej spodej prestava od besede do besede, in ravno tako odgovor, najprej v jeziku izpraševanega, in precej spodej v prevodu od besede do besede zapisavati.

Še bolj razločno se glasi razp. vis. pravosodnega ministerstva 17. marca 1862 na dež. nadsodnji v Gradcu in Trstu, s kterim je bilo ukazano, da morajo sodnje v obravnava z ljudmi, ki govore izključljivo slovenski jezik, izpraševanje obdolženecy in zaslišanje prič v kazenskih rečeh, kolikor je mogoče, v slovenskem jeziku zapisavati in vsaj odločno dele izpovedeb obdolženca ali prič v slovenskem jeziku v zapisnik postavljati; da se morajo zapisniki o polaganju priseg slovenskih strank po mogočnosti vselej v slovenskem jeziku v zapisnik dostavljati; — da pri kazenskih in končnih obravnava z obdolženci, ki samo slovenski jezik umejo, morajo biti sodnijske osebe z državnopravdnikiškimi uradniki, in zagovorniki vred slovenskega jezika popolnoma zmožni, da naj se imajo torej obravnava v slovenskem jeziku; da se imajo razsodba in po mogočnosti razlogi v slovenskem jeziku razglaševati; — da morajo sodnje v rečenih deželnih delih sprejemati vloge, ki se podajajo v slovenskem jeziku, in, kolikor je mogoče, izdajati slovenskim strankam odloke ali rešitve na njo v slovenskem jeziku.

Akoravno so te postayne naredbe jako vlačne in jim je povsod priložena beseda „po mogočnosti“, bi se bil vendar čutiljivo zboljšal položaj slovenskih strank naše grofije, ako bi bili vsi e. k. uradi in vse e. k. sodnje navdane resnične in trdne volje, ravnati se po njih, in ako bi bile e. k. nadsodnje natanko na to pazile, da bi jih njim podložne sodnje vestno spolnovali, kar se pa, žalibogi ni storilo.

Rodila se je nova tako imenovana liberalna doba. Po §. 19. ustanovnih postav 21. decembra 1867, vsled kterega imajo vsi narodi naše države enake pravice, sme vsak narod zahtevati, da se mu narodnost ohrani in goji, in priznava država sama enakopravnost vseh deželnih jezikov v šoli, v uradu in v javnem življenju.

V naši poknezeni grofiji živita od nekdanj dva naroda, laški in slovenski, in sicer ste dve tretjini Slovencey, ena tretjina pa Lahov.

Kedar je slo za davek v blagu in v krvi, poznala je vlada vselej dobro Slovence na Goriškem; ko je slo pa za njih pravice, ona ni poznala nikdar slovenskega naroda na Goriškem, ker v političkih in sodnijskih nradih gospodarit je izključljivo le nemški ali laški jezik. Pošiljali so se med Slovence po navadi uradniki, ki niso umeeli slovenskega jezika, in oni so govorili pravo čez premoženje, čast, življenje ali smrt. Vkljub vsem omejenim postavam so se zapisniki v laškem ali nemškem jeziku, in ravno tako pošiljali so se vsi dopisi in razsodbe v rečenih jezikih, tako da Slovenc ne nikdar vedel pri čem da je, in si je moral za drag denar še le tolmača iskati. Posebno čutiljive rane se kate so se vdeležencem kazenskih obravnava, ker skoraj po vseh uradnihah so bile izročene te obravnave takim sodnijskim osebam, ki niso ali celo nič ali le površno slovenski jezik umele. Tako se je godilo posebno pri okrajnih sodnijah v Tominu, Cirknem, Kanalu in pri okrajni sodnji v Gorici. Namestu da bi se posluževali preiskovalni sodniki priseženih tolmačev, rabili so navadno le take denarje (diurniste), ki še sami niso znali dobro slovenskega jezika, tako da preiskovalni kazenski zapisniki so bili navadno brez vsake postavne veljave. To se je skazalo mnogokrat pri končnih obravnava, pri kterih so se glasile izpovedbe prič in obtoženecy vse drugače, kakor so zapisniki kazali. Akoravno so bile te napake pri končnih obravnava

ca iz staroslavne Bourbonške rodovine—je na francoskih tleh, v mestu Pau.— V Madridu vlada zdaj nek odbor—po španski „junta”—sostavljen iz načelnikov vseh strank, ki se bile vzdignile zoper kraljičino vlado. Na čelu tej junti stoji general Serrano. Vlada pa ta odbor v imenu vsega naroda in je imenoval tudi ministre, ki bodo vladali, dokler narodni zbor (kortes), kateri se ima v kratkem sklicati, zadržne vlade ne ustanovi. Do sedaj se še nič ne ve, koga si izvolijo „kortes“ za kralja; za republiko menda Spanjoli sploh ne marajo. Kraljiča — se ve da — je poslala iz Pau-a protest zoper vse, kar se njenim pravicam na škodo zdaj godi.

Na občni cerkveni zbor so povabili sv. Očjo papež tudi protestante. Bog daj, da bi prišli!

Domači novičar.

(Umor in samomor.) Pretekli petek 2. t. m. ob 5. uri popoldne sta bila pri „zlatem levu“ (v gosposki ulici) dva gospoda; pri drugem sta bila še dva druga gosta. Kar nenadoma ustrelil njih prvih dveh eden svojega tovarša. Ranjeni vstane pa hiti iz sobe, all morivec no bodi kesau, spustil še dve krogli od znd va-nj. S četrtim strelom pa je storil konec samomu sebi; obrnil si je revolver v srec in koj mrtev oblezal. Ranjenec se zgrudi zunaj vrat na dvorišči na tla; živel je še 3/4 ure, imel še čas se spovedati in sv. olje prejeti ter tudi testament narediti. On nam moriveca ne pozna; vedel je toliko povedati, da tisti s črno brado, ki je bil z njim, ga je ustrelil. Kdo je črnobradec in zakaj je mega umoril, je skrivnost, ktere dosedaj sodnijska preiskava razodeti ne more. Umorjenec je menda Tržičan, pa posestnik v Oseljanu pri Šempasnu in biva navadno v Gorici; močan mož je, z rdečkasto brado; imé mu je Vincenc Maršič. Pravijo, da je ni davno po dolgem pravljanji z nekim svojim sorodnikom pravdo dobil, in nekteri sumijo, da je umor v zvezi s tem. Morivec—raznih nogovic—ves novo in lepo gosposko oblečen—je prinesel a sabo priporočilno pismo od nekoga dr. F. iz Trsta. V listu prosi dr. F., naj bi M. priporočena po mestu in okolici spremljal in mu vse razkazaval, češ, da je bolehal in da je prišel v Gorico zrak spremenit. In res sta se vozila v petek okoli; bila sta v Sulkanu (pri Lenassi-evem mlinu), na gorišk. pokopališči, v mnogih gostilnicah itd.; pravijo tudi, da M-ču so ni kaj ljubilo hoditi z neznanim človekom in da še celo obedovati ni hotel z njim.— Služabnica Maršičova je položila pri sodnji eno pismo, ktero je prejel M. v Oseljanu; podpisan je nek Barnig, kateri ga vabi v Gorico, snideta da se pri „zlatem levu“. Misli se, da je to pismo morebiti morivecovo. Ko so moriveca rezali se je pokazalo, da so njegovi možgani popolnoma zdravi (normalni) in da je bil tedaj čiste pameti. Da ho mogla sodnija dalje pozvedovati, kdo je ta človek bil, dahu ga je fotografati.— Pri umorjencu M. pa se je razvidelo o komisijskem pregledu, da ga je ena krogla zadela v jetra, druga odzad v spodnji del života, tretja v pleča.— Vse kaže na to, da je bil morivec od koga najet.— Da bi bil to politiški umor, kakor nekteri trdijo, ni verjetno.

(Cesarjev god) se je obhajal v Gorici z vojaško mašo pri sv. Ignaciji in z navadnim slovesnim sv. opravilom v Vel. cerkvi, ktero so pré. kuez-nadžkof osebno opravili. Tisti večer popred je vojaška banda mesto obhodila.

(V jetnišnici v Gradščici) so se vprli jetniki zoper jetnišnični red; tako nevarno, je da je morala priti vojnščina; bilo je nekaj jetnikov ranjenih.

(Nova pošta) bo od 16. t. m. naprej na Serpenici med Kobaridom in Bovecem.

(Duhovsko-osobne premembe) Čč. gg. Mark. Valca je prestavljen iz Sv. Lucije v Pervačino za koop; na njegovo mesto pride poprej v Št. Viško goro namenjeni novom. Jož. Urbančič; na Št. Viški Gori ostano g. Karol Kumar; na Placuto v Gorici pride novomašnik g. Jožef Tončič. Za fujmoštra v Batuje je predložil g. patron Lipovž pré. g. Blaža Rjavca, vikarja v Ravnici.

(Poskuševališče za svilorejo v Gorici) se prične z novim letom. Za vodjo se je oglasilo mnogo veljakov. Odločeno je za poskušnjo g. Seppenhofer-jevo poslopje na stari cesti proti Sočkemu mostu št. 60 z gajem vred. Murb je že zdaj 250 nasujenih, nakupi se pa še

6000 sečajev zemljača, ter se vse posadi z marbanu in hrastovino.

Učiteljski zbor

v Ljubljani 15. sept. 1. l.

(po „Danici“.)

(Dalje)

G. Levičnik je gorko besedo spregovoril, gotovo iz naj boljše skušnje, da naše ljudske šole niso tako slabe, kakor so večasi govori. Mi učitelji spolnjamu natančno svojo dolžnost, in kjer je potreba, prosimo vlado za boljši knjige. Ako bodo starši videli, da mi vestno dolžnosti spolnjamu, radi bodo oiroke v šole pošiljali; ven in ven brez izločka pa tudi ne more vsak vselej priti. Da naše šole niso tako slabe, se djansko kuže, ker mladi ljudje svoje reči že znajo sami pisati, — mladi vojaki sami pisma domu pišejo itd.

G. Škerbinec nugovarja, naj ima vsaka šola svoje domače časnike: Novice, Danico. —

G. Stegnar želi družbo, ki bi prestresovala šolake knjige in zaznamovala v njih skuze, pomaujkljivosti itd.

Preisednik pové na to, da ima že osnovano učiteljsko društvo za vso deželo.

G. Gerkman hero osnovana pravila. Namen te družbe je: združovati in izobrazovati vse učiteljstvo za zboljševanje šol. Pomočki bodo: Shodi, izdelovanja pismenih vprašanj, časniki, knjige, muzikalije, „Učiteljski tovarš“ kakor organ, letni doneski. Udje bodo pravi, podporni, častni. Plačujejo: vpisnine 1 gl., letnine pa bližnji po 2 gl., zunanji po 1 gl. Občni zbor si izvoli 10 odbornikov, izmed katerih bo voljen predsednik. Zbor je pravila sprejel in izročile so bodo deželni vladi v potrditev.

II. tvarina: Kako pi se v ljudski šoli z družimi nauki združeno pospeševalo nimo, narodno gospodarstvo in obrtnijstvo? O tej tvarini g. Stegnar obširno govori. Učitelj naj se sam veliko in mnogotero uči in bere iz zadevnih bukoy itd. ter naj jiti v druge tvarine o lepi priliki vpleta, kakor v številjenje, spisje itd. itd. Vse pa naj se godi na narodni pollagi. Ljudje, ki hočejo nemščino, menijo, da se učijo učenci vsi za višje šole. Nihče ne bo tirjal, da naj se vsi učenci zavolj nekterih nemško učé... K temu poduku bi bilo treba primerne domače knjige.

G. Jerše meni, da to je težavna reč; začeti bi bilo treba za bri pripravnikih, in naj bi se prosila kmetijska družba, da smejo tudi pripravniki na njen vrt hoditi. (Se sprejme.) (Konec prih.)

V sestavku „Slovenci zedinimo se“! II., v listu 78. „Sl. v. Naroda“ od 3. okt., spis: „A. D. P. Iz doljenje Krauske“, se nabajajo te-le besede: Nemilo pa me je dirnil glas iz Gorice, da se snovatelji tamošnjega tabora še le posvetujejo, bi se li točka o združenji Slovencev v eno deželo v programu taborov vzela ali ne. To diši močno po politiki „Domovine“ ali prav za prav njenega vrednika, ki je predlanskim v nekem posvetu slovenskih prvakov v Ljubljani se ustil, da Goriški Slovenci nikdar v to zedinjenje privolili ne bodo. Jez mislim, da je g. Andrej Marušič s tem le svoje osebno mnenje izgovoril, ki se krutko malo ne zлага z občnim mnenjem naroda slovenskega stanujočega „tam, kjer Soča v blagem kraju—vije se, podobnem rajn“ itd.

Te besede preveč vedočega dopisnika „Narodovega“ bi bilo še precej resnične, ko ne bi bil tak čuden qui pro quo v njih.

Na mestu besedi... „Goriški Slovenci nikdar v to zedinjenje privolili ne bodo“ itd. mora se brati: Goriški Lahi itd. Toliko za danas; prihodnjič kaj več o „posvetu slov. prvakov v Ljubljani“. A. M.

Borsni kurs 7. okt. Metall. 56:80; narodno posojilo 61:80; London 116:—; adžjo srebra 113:75; cekini 5:53¹/₂.

Loterijske številke. V Gradcu 7. t. m. 7, 21, 66, 59, 22.

Listnica. G. J. V. v K. Taka tvarina ne spada v „Dom.“ — G. F. Pf. v Menglu: Prepozno in pa vsa reč premale jasna. — G. V. Ž. v P. Drugi pol (omissia omittendis).